

το διών. ἀλλά διπλάνιτους μὴ ποιεῖν διών. τὸ Α.
ἡ ὁφελές οὐ κατέλατη, διόρθω δικῆσις καὶ οἱ ἄριστα
πασιντες συγκέχειν. οὐδὲ Μυρτίλος ἐν τῇ Τανοπάσῃ
φυσίν. ὃ δὲ Ορέστης λαποδύτης. Πάντας ἔπειτα.] ὅ-

θαλμούς. κεφαλή. ὃς τοι δεξιὰ τὸ σύστατον, ἐπειγε-
τερος οἱ σύντυχάνοντες αὐτῷ σύνταξις, ἐπειτα οἱ ἐντυχά-
νοντες νυκτὸς ἡρωσι μέσρι φον τοις ὄφεσι.

ΠΡΟΜΗΘΕΤΟΣ, ΠΕΙΣΘΕ-
ΤΑΙΡΟΣ.

Κορωνίς ἐκ τοῦ ιαμβικοῦ τειμέτρων αἰατάλικτον
νῦν πλεύτου ιστον. καλές ιαμβικές μονομέτρες αἰατάλι-

B I S E T U S. Ο Προμηθεὺς τῷ Πειθεταΐρῳ λάθρᾳ
σπιάνει πάδες Ζεὺς τὸν νεόκτιστον τὸν δρυνθῶν τόλμον ιδὼν,
καὶ τῷ διωναστέαν φοβούμενος ἐν βραχεῖ πρέσβετος
τοῦ διαλλαγῶν πρόστοντος δρυνθᾶς πεμπειν ἀναγκα-

Pr. Ο Ιμοι τάλας γ' ὁ Ζεὺς ὅπως μήν ὄφε-
ται

Ποῦ Πειθέταγέρες θέτιν. Πρ. έα τυπὸν τί λέω;
τίς ὁ συγκαλυμμός. Πρ. τῷ θεάν δράστη πινα
Εμοῦ κατόπιν εἰταῦθα; Πει. μά τὸν Δί έγωμόρ
ού.

Τίς δὲ εἶσι. Πει. πινακίδες θέτιν αρά τῆς ἡμέρας;
Πρ. Ο πινίκας σμικρόν το μὲν μεσομεσίαν,
Αλλὰ σὺ τίς εἶ. Πρ. βελυτός οὐ περαγτέον.
Πρ. Οιμός εἰς βελύπτομάσε. Πρ. τί γδ' ὁ Ζεὺς
ποιεῖ;

Τπαψειδίζεται νεφέλας, ηξωγεδεῖ;
Πρ. Οιμωξέ μεγάλο. Πρ. οὐ πο μὴ ἐκκαλύ-
ψομαι.

Πρ. Ω φίλε Πειθεύτεν. Πρ. παῦε παῦε μὴ ζόα.
Πρ. Τί γάρ θέτι. Πρ. σίγα, μὴ πάλει μου Τύρο-
μα.

Απὸ γδ' ὀλέσθε, εἴμι εἰπεῖν τὸν ὁ Ζεὺς ὄφεται.
Αλλ' ἵνα φεύσω τοι πάντα ταῦτα πεφύμε-
ται,

Τετταύν μου τὸ σκιάδειον ταῦτα
Αναθεν, οὓς αὖτις μὲν δερποντοι οἱ θεοί.
Πρ. Ιούιού.

Εὖ γέπενόστας αὐτὸν καὶ πεφυμπικῶς.
Τποδυδι τοι δη. καὶ τα δερρήστας λέγε.

Πρ. Ακούει δὴ νιν. Πρ. οὓς αἰκόσιοντος λέγε.
Πρ. Απόλωλεν ὁ Ζεὺς. Πρ. πινάκιδης αὐτὸν
λεπτός;

Πρ. Εξ οὗ περ ὑμαῖς φύκισατε τὸν αἴσχον.
Θύγατρος δὲ δὲν αὐτὸν πονοντεῖν

Σχόλιον. Οἵμοις τάλας.] Κορωνίς εἰσόντων αὐτοῖς τὸ
ιατρεῖον. οἱ γέτιχοι ιαμβικοὶ τειμέτροι αἰατάλικτοι
νῦν, τὸ μέρος τούτοις. πλεύτον θέτιν ιαμβικὸν μονομέτρον αἰατά-
λικτον. θέτη τὸ πρόθετον τοῦτο γραφος, θέτη τὸ τέλειον
κορωνίς. Ὁ Προμηθεὺς γέτιχος γέλλεται αὐτὸν τινα, συγκα-
λυμμόνος. Πινακίδες θέτιν αρά τοι ποιεῖται θέτιν οὕτα
τημέρας. τότο δέ, θέτη οὕτας εἰπεῖται εὐηγέρως.

B I S E T U S. Βελυτός,] Βελυτός καὶ Τον Συίδαν,
ηδειλινὴ φία, οἵτε οἱ βόες δεπλύνοι.] Ηδειλινὴ φία.
Ενδέσθιος δέ φιοι, βελυτός το μὲν μεσομεσίαν μέρος τὸ ημέ-
ρας, πήγενος οὐ δειλινὸς καρός, οὐ φρός έπεστρέφων, καθ' ον οἱ
βόες λύενται τε κάμνεν. Ομηρος εἰν τῷ Π. τὸ Ιλιαδός,

B P R O M E T H E V S, P I S T H E-
T E R V S.

ητου ὄντος.

Θήσεται. θέτη τοι δὲ δικήριος αὐτὸν διαλλαγῆς πρὸς
τὸν Δία, καὶ τοὺς λοιποὺς ἄνω θεοὺς ποιεῖσθαι μένη,
δέξαται εἰσόντων συμβουλεύειν.

C

PRO. H Eu mihi misero, Iupiter ut non me
videat.

Vbi Pisthetarus est? PI. Papæ, hoc quidem est?
Quis coopertus? PRO. Deorum vides ali-
quem

Mer à tergo hic? PI. Per Iouem ego quidem
non.

Quis autem es tu? PRO. Quando est utique
dies?

D PI. Quando? paruum quid post meridiem.
Sed tu quis es? PRO. Buletus, vel Peratero.

PI. Heu mihi valde odite. PRO. quid enim
Iupiter facit?

Serenat nebulas, an congregat nebulas?

PI. Luge valde. PRO. sic quidem discooperiar.

PI. Dilecte Prometheum. PRO. cesscessa, ne cla-

ma.

PI. Quid enim est? PRO. tace, ne voca mei
nomen:

Valde enim peribis, si me hic Iupiter videbit.
Sed ut dicam tibi omnes superius res,
Hunc capiens me pileolum super tene
Desaper, ut non me videant dei.

PI. Euge euge, bene excogitasti ipsum, & Pro-
methice,

Inducere cito iam, & postea fidens dic.

F PRO. Audi iam hunc. PI. valde audiente dic.

PRO. Perit Iupiter? PI. quando qua perit?

PRO. Ex quo vos habuatis aërem.

Sacrificat enim nullus nihil hominum amplius

Ημος δὲ μέλιος μετενείστητο βελυτόν δε.

Σχόλιον. Υπαγθριάει.] σπορπτήει. εὐδίαν ἀγει.
σπινεφεῖ, σπινάχει τα νέφον, εχ ὄρφη γδ' αὐτὸν ὁ Ζεὺς νε-
φῶν ὄντων. Οὔτω μὴν ἐκκαλύψομαι.] κεκαλυμμός
ῶν, ἐκκενάλυπται. εχ ὄρφη αὐτὸν ὁ περεβύτερος. επαγεῖ, οὓς
οὓς γδ' ἐπείνεις εἰρηκότος ὅτι ξυνεφεῖ τὰς νεφέλας, καὶ το-
ὑφεται σε, φοινὶς ἐκκενάλυψομαι. οὐδὲ οὐ παραδίξα, αἰς
καλόν τι ἀκέστοις οὐδεις, διπαλύπτεται φανερὸν αὐτὸν
ποιῶν. Ω φίλε Προμηθεύ] γνωσίεις αὐτὸν διπαλύ-
ψθείται. Τετταύν μι τὸ σκιάδειον] κατεσκεύασμα το
ὅπερ ἐχεστον αἰσ πανθόροις απισταί εἰς τὰ Ελευσίναι αὐτὸν
τοῦ μηνιαδεῖς εἰς τοῦ πλησίου, μηδωσι οὐδὲ αὐτὸν τοῦτο, ἵνα πα-
λύ φε-